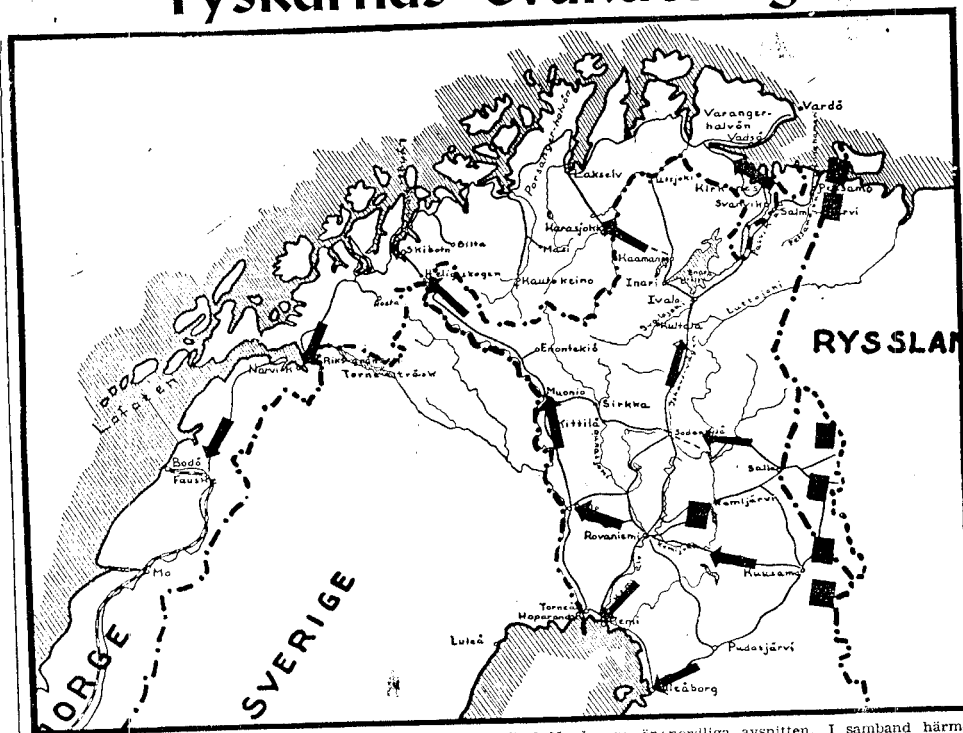

Tyskarnas evakuering

113046

— Av Alliehandas militäre medarbetare —

Till den 15 september skall tyska trupper ha lämnat Finland. Det är ett utomordentligt svårt problem att intill denna tidpunkt ha fört undan de 7 divisionerna inom den vägfattiga finska Lapplanden eller över den minerade Östersjön.

Sannolikheten talar för att båda dessa möjligheter komma att utnyttjas. Huvuddelen av de tyska trupperna äro grupperade i höjd med Petsamo—Salla—Kuusamo enligt skiss.

Vägsystemet öfver Rovaniemi, som ligger 10 mil nordost om Haparanda, blir allt glesare ju längre norr ut man kommer. Upp mot Norge leder endast två genomgående vägar. Varav stora ishavsvägen som går mot Petsamo är den största och når den östligaste delen av Norge vid Kirkenäs med en förgrening väster om Enare träsk mot Lakselv. Denna väg torde dock vara av sämre beskaffenhet. Den andra nybyggda vägen går utefter svenska gränsen och kallas Skibotvägen efter den norska orten Skibotu, som ligger vid det en halv mil breda färjestället öfver Lygnefjorden. Utefter den norska kusten går endast en sammankbindande riksväg från Kirkenäs—Skibotu och till Fauske, där slutstationen för den nordligaste järnvägsförbindelsen ligger. Denna väg är avbruten av färjeställen på minst 10 olika platser. Vägsträckan mellan Kirkenäs till Fauske är omkring 100 mil, sålunda en avsevärd längd.

De marschlängder, som tyskarna ha att tillryggelägga för att längs nyssnämnda vägar nå öfver i Norge äro från Salla ungefär 60 mil. Eftersom huvuddelen är fottrupper tar en dylik förflyttning med en marschastighet av 1 mil om dagen 15 dygn. En dylik marschprestation kräves mycket vältränade trupper för att öfver huvud kunna vara genomförbar.

Marschdjupen för de 7 divisionerna med underhållsförband äro avsevärda. Om man tänker sig att alla förbanden skulle marschera längs samma väg skulle de uppta ett djup av ungefär 20 mil, d. v. s. fågelvägen mellan Stockholm och Falun.

Av allt detta framgår att tyskarna ha relativt små möjligheter att i rätt tid längs landsvägarna hinna undan med alla trupper. En biltransport av hela styrkan är icke genomförbar även om det skulle ske i avlösningar.

Som tidigare angivits är det sannolikt att tyskarna öfver havet söka evakuera åtminstone de trupper, som ligga längst söder ut. Tidsvinsterna i dessa företag äro dock icke alltför avsevärda. De minerade farvattnen och det ryska flyget göra en dylik transport mycket farofyllt. För att frakta en division öfver havet krävs det ungefär 7 stycken 10.000 tons fartyg.

Om ryssarna komma att låta transporterna pågå obört när de nå upp till övre

delen av Kalotten, alltså Nordnorge, är nordliga avsnitten. I samband härmed ännu en öppen fråga. Det torde icke vara alltför svårt att verksamt avbryta den enda landförbindelsen uppe i de nordliga avsnitten. I samband härmed kunna allvarliga komplikationer uppstå som kräva skärpt uppmärksamhet.

G. F.